

غول‌های واقعی که در آخرین یخبندان منقرض شدند

تا پایان آخرین عصر یخبندان، آمریکای شمالی خانه یوزپلنگ‌های آمریکایی، موجودات بزرگ آرمادیلویی و تنبل‌های غول‌پیکر بود. اما مدتهاست دانشمندان متحیرند که چرا این حیوانات حدود ۱۰۰۰۰ سال پیش منقرض شدند.

به گزارش سایت خبری پرسون، بر اساس مطالعه‌ای که سال ۲۰۱۵ در مجله ساینس منتشر شد، دو چیز عامل ناپدید شدن برخی از جانوران غول‌پیکر قاره آمریکای شمالی بوده است: یکی دوره‌های گرم‌شدن سریع به نام میان‌یخبندها (interstadials) و دیگری مردمان عصر یخبندان که حیوانات را شکار می‌کردند.

به هر حال هم تحقیقات و هم بحث‌ها پیرامون دلایل انقراض این حیوانات بدون تردید ادامه خواهد داشت و در این بین، محققان همچنان فسیل‌های این موجودات عظیم را کشف می‌کنند. در ادامه نگاهی می‌اندازیم به ۵ حیوان منقرض‌شده از آخرین عصر یخبندان آمریکای شمالی و آنچه دانشمندان در مورد زندگی آن‌ها می‌دانند.

۱. گربه دندان خنجر

گربه دندان خنجر (Smilodon fatalis) حدود ۴۰۰۰۰۰ تا ۱۱۰۰۰ سال پیش می‌زیست. این جانور، گربه‌سان بزرگی بود که حدود ۱۶۰ تا ۲۸۰ کیلوگرم وزن داشت و اندازه آن بطور متوسط حدود ۱.۷۵ متر از انتهای بدن تا دهان، بدون احتساب دم بود. گربه دندان خنجر تقریباً به اندازه یک شیر آفریقایی مدرن (Panthera leo) بود، اما اندام‌های کوتاه‌تر و قوی‌تری داشت. دندان‌های نیش دنداندار یا تیغه‌مانند آن به شکل چشمگیری بزرگ بودند و تقریباً ۱۸ سانتی‌متر طول داشتند.

۲. گاومیش کوهان‌دار باستانی

دوران حیات گاومیش کوهان‌دار باستانی (Bison antiquus) به حدود ۲۴۰۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ سال پیش بازمی‌گردد. گاومیش کوهان‌دار باستانی ۲۵ درصد بزرگتر از گاومیش کوهان‌دار آمریکایی امروزی بود (۲.۳ متر قد، ۴.۶ متر طول و ۱۶۰۰ کیلوگرم وزن). شاخ‌های آن نیز بلندتر از شاخ‌های گاومیش کوهان‌دار مدرن بود. این جانوران گیاهخوار احتمالاً اجداد گاومیش کوهان‌دار آمریکایی هستند.

۳. اسب‌های آمریکای شمالی

مهاجران اروپایی وقتی پا به دنیای جدید گذاشتند، استفاده از اسب را رایج کردند، اما نمی‌دانستند صدای رعدآسای سم اسب‌های باستانی زمانی قاره را فرا گرفته بود. اسب‌های باستانی از حدود ۵۰ میلیون تا ۱۱۰۰۰ سال پیش در آمریکای شمالی زندگی می‌کردند تا زمانی که در پایان آخرین عصر یخبندان منقرض شدند.

۴. شیردندان

شیردندان یا گلیپتودون شبیه نسخه‌ی بزرگی از خویشاوند دور خود، آرمادیلو بود. گلیپتودون مانند آرمادیلو پوسته‌ی محافظی از جنس استخوان داشت. این موجود زره‌پوش ۱ تنی احتمالاً از راه تنگه پاناما (پل زمینی که دو قاره آمریکا را بهم متصل می‌کند) از آمریکای جنوبی به آمریکای شمالی سفر کرده است.

این جانور گیاه‌خوار پس از رسیدن به آمریکای شمالی، حدود ۲ میلیون سال پیش، در مناطقی که اکنون تگزاس و فلوریدای ساحلی هستند، رشد کرد و زیست، اما حالا ۱۰۰۰۰ سال از انقراض آن می‌گذرد.

وقتی رئیس جمهور آمریکا توماس جفرسون از پنجه عجیب فسیل شده‌ای که در اوهایو کشف شده بود مطلع شد، از دو کاشف به نام‌های مری وذر لوئیس و ویلیام کلارک خواست تا در طول سفر غربی خود به اقیانوس آرام، شیرهای غول‌پیکر صاحب این پنجه را پیدا کنند. اما این پنجه فسیلی متعلق به یک شیر نبود، بلکه بخشی از مگالونیکس یا یک تنبل زمینی منقرض شده بود.

مگالونیکس مانند گلیپتودون، از آمریکای جنوبی به آمریکای شمالی سفر کرد. در واقع، فسیل‌های تنبل زمینی نشان می‌داد این حیوانات حدود ۳۵ میلیون سال پیش در آمریکای جنوبی زندگی می‌کردند.

محققان یک مگالونیکس ۴.۸ میلیون ساله را در مکزیک کشف کردند و بعدها، نمونه‌های دیگری در آمریکای امروزی، به ویژه در مناطقی که قبلاً دارای جنگل، دریاچه و رودخانه بود، یافت شد. در دوره‌های گرم‌تر که میان‌یخبند نامیده می‌شوند، مگالونیکس تا شمال یوکان و آلاسکا می‌رسد، اما چون برای این نوع آب و هوا ساخته نشده بود، با سرد شدن هوا به سمت جنوب می‌رود. تنبل زمینی حدود ۳ متر قد و ۱۰۰۰ کیلوگرم وزن داشت و تا حدود ۱۱۰۰۰ سال پیش زنده بود.